

В українській літературі засвітилася зірка Анастасії Вінник! Її персонажі кохають, сумують, удаються у відчай і знаходять у собі сили жити далі! До вашої уваги добра, життєствердна історія, якої зараз, як ніколи, потребує український читач.

Таню Ладну розбудив телефонний дзвінок редактора. Виявляється, вона стала відомою після останньої статті. Але журналістка лише сумно посміхнулася своєму несподіваному успіху. Того дня вона говорила з лікарем... Маленька пухлина в мозку позбавила барвів її життя. Вона не бачить веселки... Однак Таня не звикла здаватися! Часу лишилося обмаль, але вона повинна встигнути:

ВІДШУКАТИ СВОГО ЄДИНОГО РОМАНА!
ПОЗНАЙОМИТИ ЙОГО ІЗ СИНОМ!
РОЗПОВІСТИ НЕЙМОВІРНУ ІСТОРІЮ КОХАННЯ
ДО КІНЦЯ!

Ця книга захоплює з перших сторінок. Саме тому її неможливо відкласти на потім! Персонажі та ситуації, у які вони потрапляють, дуже переконливі. Тому іноді здається, що ти є безпосереднім учасником подій!

Ірен Роздобудько, письменниця

www.bookclub.ua

ISBN 978-617-12-0532-1

9 786171 205321

АНАСТАСІЯ ВІННИК

Коли повертається веселка

АНАСТАСІЯ
ВІННИК

*Коли
повертається
веселка*

КЛУБ
СІМЕЙНОГО
ЧИТАЧА

АНАСТАСІЯ
ВІННИК

Кори
повертається
всесерка

РОМАН

ХАРКІВ КЛУБ
СІМЕЙНОГО
2016 ДОЗВІЛЛЯ

УДК 821.161.2
ББК 84(4Укр)
В48

Жодну з частин цього видання
не можна копіювати або відтворювати в будь-якій формі
без письмового дозволу видавництва

Каліграфія сестер Лопухіних

ISBN 978-617-12-0532-1

- © Вінник Т. К., 2016
- © DepositPhotos.com / porpanun, thawats, обкладинка, 2016
- © Книжковий клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», видання українською мовою, 2016
- © Книжковий клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», художнє оформлення, 2016

Славні, її сонячній душі

...Серпнева ніч пахла осінню. Втоплена акушерка заховала під косинку неслухняне пасмо і сіла на табуретку. Вона немов відчувала, що зараз народиться дитина випадкової вагітності. Таких тут багато, випадкових, на гуркотливій вдень та вночі будівлі, де навколо лише самі бараки та вагончики, а поміж ними мотузки із сірою білизнаю та вбиральні. Хто тільки в них не живе! Безнадійні романтики з гітарами, вчорашні злочинці, жінки, що засиділись у дівках та ще досі марять мріями про чарівного принца, а також школярі, що необачно повипадали з батьківського гнізда, ледве встигнувши отримати атестат. Майже в кожному домі свої перші кроки ступають малюки з надією на щастя та мріями, що вони ніколи не прокинуться самотніми.

Акушерка подивилась на породіллю і швидко відвела погляд.

«Завтра ж утече, — подумала вона, — а нам доведеться в область писати. А якщо не втече, то зробить усе, щоб позбутись дитини».

Вона тяжко зітхнула, заплющила очі та задрімала. Раптом її розбудив несамовитий крик.

Дівчинка народилась швидко, запищала і замовкла. Сестра перерізала пуповину і вже хотіла перев'язати, аж раптом акушерка зупинила її.

— Я сама, — мовила вона, вправно зав'язуючи слизьку кишку, і передала дитину медсестрі. — Нехай у неї буде гарний пупець. Не пусти.

— Ганно Михайлівно, хіба я колись впускала когось?! — запитала медсестра, позіхнула і пішла до тазу з водою. — Хм, щось мовчить...

— Що? Мертва? — з надією запитала породілля.

— От, сука! — прошипіла акушерка.

І раптом дівчинка почала кричати.

РОЗДІЛ 1

Теплого квітневого ранку, в п'ятницю, журналістка Таня Ладна прокинулась знаменитою. Її розбудив телефонний дзвінок.

— Ти навіть уявити не можеш, що зараз відбувається, — сказав головний редактор журналу «Перша столиця» Михайло Осока.

— Ні, не уявляю. — Таня потягнулась, наскільки дозволяло їй ліжко.

Звісно, можна було лягти впоперек, але вона ніколи так не лягала, немов та, друга, половина ліжка належала не їй, а комусь іншому.

— Ти дивилася блог?

— Я ще сплю...

— Прокидайся, інакше проспий свій зоряний час. Твоя стаття зачепила читачів. Можу лише уявити, що тобі понаписували.

Та уявляти не потрібно було. Стаття була про безсердечність, одним словом, нічого оригінального, але в ній Таня пригадала слова із пісні про крокодила Гену:

Може, ми образили когось дарма —
Календар загубить цей листок.
До нових пригод мчимо гуртом,
Машиністе, увімкни гудок!

«І плювати на тих, кого образили, — далі написала вона, — нехай самі ковбасяться. Та потрібно пам'ятати, що в небосхил під назвою совість колись обов'язково впрешся».

— Хочеш послухати?

— Давай. — Таня потягнулася за халатом, що лежав на кріслі.

— «Ви принижуєте значення шедевра світової мультиплікації... Вас потрібно поставити до стінки». М... гм... «Ви калічите душі дітей, зазіхаючи на їхнє щасливе майбутнє».

— Осоко, я скоро приїду.

Почухавши злегка занімілу потилицю, Таня взула капці, накинула халат і пішла в кухню.

От так завжди: у статті хочеш сказати про одне, а читач обов'язково щось витягне з неї інше, перекрутить на свій лад. Хоч бери і пиши після заголовку, про що буде стаття. Якщо написати зі всіма подробицями, як один відомий співак напився і набив пику іншому відомому співакові, що станеться? Хіба всі будуть дзвонити в редакцію і кричати, що журналісти принижують талант співака? Звичайно, ні. Навпаки, усі ще наввипередки купуватимуть білети на їхні концерти, хоча раніше вдовольнялися телевізором. Чому так? А все тому, що співаків безліч і всі вони однакові. Чим більше вони привертатимуть до себе увагу скандалами, тим більше про них говоритимуть, оскільки скандали, на відміну від їхньої творчості, хоч трішечки відрізняються. А крокодил Гена один, його чіпати не можна, навіть якщо він помиляється. Та насправді не тільки крокодил Гена помиляється і не тільки він виховував маленьких глядачів, які все бачать, усе чують і розуміють, навіть те, чого не помічають дорослі.

Таня піднялась навшпиньки, потягнулась і подивилась у вікно. На старому дереві, гілка якого майже сягала підвіконня, сидів сусідський кіт, а трішки вище — набундючений голуб. Не відводячи погляду від кота, вона випила склянку води і постукала по склу. Голуб ліниво полетів. Кіт злісно поглянув на Таню, повів вухами і, підгорнувши під себе лапи, удав, що збирається спати.

Таня вимкнула кавоварку, витягнула зі шафки вівсяні пластівці, а з холодильника пакет соку.

Ось вона і знаменитість! Авжеж! Ні радості тобі, ані гордості. Ось коли б раніше, коли все було інакше, коли за цим столом вони сиділи разом із сином і він викладав із картопляного пюре вулканчики, а в їхні жерла наливавав сметанку, тоді б вони змогли «потішитися» з її слави.

Хоча хтозна...

Потрібно поснідати, прийняти душ і їхати в редакцію. І не думати про погане.

Це ж зовсім не важко — навчити себе не думати про погане. Це ж зовсім просто: потрібно весь час бути зайнятим, щось робити, навіть найбезглуздіші речі. Потрібно різати хліб і рахувати

шматочки, чистити картоплю і рахувати рухи, мити підлогу і наспівувати пісню. А якщо раптом немає можливості щось робити, можна додавати номери авто, шукати в натовпі тільки клаповухих чоловіків або жінок у фіолетових колготках. Заняття примітивне, зате як захоплює! Одного разу Таня таки побачила жінку у фіолетових колготках і кинулась її обіймати, але жіночка перелякано відскочила й ударилась ліктем об вікно вітрини. Мовчки пішла, оглядаючись на Таню, як на навіжену. Ще можна вголос розповідати собі щось смішне і реготати. Нехай усі навколо думають, що ти ненормальна, — головне, самій не збожеволіти.

А тільки-но спробуєш думати про погане, як одразу в животі з'являється щось важке. Або починає щось свербіти на губі — і вже надвечір з'являється герпес. Або ж усе тіло свербить, особливо в тих місцях, до яких важко дістатись або ж які непристойно чухати на людях. А ще корисно створювати чіткий розпорядок дня. Зранку, тільки-но розплющила очі, — швиденько на кухню, потім витерла пил, навіть якщо його немає, увімкнула пральну машину, завантажену ще з вечора, — і на роботу.

Таня вміла працювати без відпочинку — головний редактор це давно помітив і завалював її завданнями. За це йому велике спасибі. Коли від роботи за комп'ютером у Тані плечі горіли вогнем, вона нарешті щось їла, зазвичай холодне і без смаку. Її було байдуже, лише б комара задушити.

А колись було все інакше.

Таня взяла каву і пішла в кімнату сина.

* * *

Вона любила ранком, коли Дмитрик ще спав, тихесенько заглянути до його кімнати. Це найбільше щастя — дивитись на найдорожче створіння у всьому всесвіті, на його безтурботне обличчя, довгі пухнасті вії, жорстке руде волосся. З-під ковдри виглядає рожева п'ятка, на стільчику лежить спортивний костюм, а поряд валяються кросівки.

Хлопчик-сонечко, душа ангела. Коли він удома, навіть світло не потрібно вмикати. Задзвонить будильник — і він розплющить оченята, усміхнеться, потягнеться в ліжку і скаже: «Доброго ранку». І ранок насправді стає добрим.

За сніданком Дмитрик швиденько випиває чай, а потім споглядає великими вологими очиськами, немов чай потрапив не до його шлунку, а влився в очі. Одного разу вона готувала обід, а він підійшов і поцілував її лікоть. Таня розгубилась, а Дмитрик посміхнувся і мовив: «Я люблю тебе». Ще зовсім маленьким, у свої п'ять роцків, він ніколи не дозволяв їй носити важкі пакунки. А одного дня, вже школярем молодших класів, прийшов додому і побачив, наскільки втомлена його мама, сказав: «Іди спати, я все сам приберу на кухні». І вона, змучена і знесилена, заснула. Прокинувшись посеред ночі, побачила, що він усе ще мие підлогу.

Дмитрик з дитинства був справжнім чоловіком, ніколи не плакав, навіть коли було боляче. Він завжди відчував її, знав, коли їй сумно, коли потрібно втішити, коли просто розділити з нею тишу чи залишити її на самоті. Син подарував їй перші прикраси: перстень і браслет, які зробив сам із кольорових дротиків, — а Таня носить їх і до сьогодні, викликаючи здивовані погляди. Він дуже любив дивитись на воду, міг годинами сидіти на березі моря, річки чи навіть невеличкого джерела. «Що ти там побачив?» — питали його. «Інше життя. Це так цікаво». Хтось крутив пальцем коло скроні, хтось знизував плечима. «Давай купимо акваріум», — одного разу запропонувала Таня. «Ні. Акваріум — то риб'яча тюрма».

Коли Дмитрику було десять років, він уже прочитав усього Шекспіра, переживаючи всі емоції разом із героями, а потім написав казку, у якій Ромео і Джульєтта зустрілися на небесах, немов на вулиці, а дочки короля Ліра ніколи не зраджували батька. Дмитрик малював, ліпив із пластиліну цікаві фігурки, та щоразу сам, без мами. Коли писав ескізи своїх перших картин — вона була на роботі. А коли приходила додому — він уже спав.

Та раптом усе почало змінюватися. Це було в жовтні. Вона відчинила двері, і Дмитрик підбіг до неї, переляканий і стривожений:

— Мамо, я бачив жінку! Вона стояла там! — Він показав на двері вітальні. — Вона трималася за дверну ручку і дивилась на мене. Вона була на зріст, як я, а обличчя мала старе і зморшковате. А ще вона була в білій довгій сукні, таких тепер не носять.

— Ти сьогодні знову дивився фільми жахів? — суворо запитала Таня.

— Мамо! — У його очах з'явилися сльози. — Я справді бачив, я насправді її бачив!

Син підбіг до того місця, де начебто стояла незнайомка.

— Ось тут. — Він ухопився за ручку дверей і завмер, дивлячись на Таню. — Ось так вона дивилася на мене.

— І куди ж вона поділася?

— Не знаю... — Дмитрик знизав плечима. — Я злякався і побіг на балкон. І довго там стояв, аж поки не змерз. А коли повернувся, її вже тут не було.

— Дурниці, — сказала Таня. — Я забороняю тобі дивитись телевізор на ніч.

І більше вони про це ніколи не розмовляли.

Минув тиждень. Таня, повернувшись із роботи, побачила, що Дмитрик сидить, втупивши погляд у вимкнений телевізор. На запитання, що ж сталося, син відповів, що чекав її в школі, бо вона обіцяла прийти на відкриття шкільної художньої виставки. Таня розгнівалася, адже вона замучена і працює не покладаючи рук, і все це задля його майбутнього, а виставка нікуди не подіється, вона прийде на неї завтра. На це Дмитрик сухо відповів, що чекав на неї саме сьогодні, і пішов у свою кімнату. Таня поклікала його вечеряти, але він відмовився. А коли вона зайшла до його кімнати, щоб побажати гарних снів, він удав, що давно спить. Таня довго не могла заснути, шукаючи виправдання. Усе ж таки, це була не просто виставка... Там уперше демонструвалися картини її сина.

Відтоді між ними наче виростала величезна стіна, хоча Таня і намагалась цього не помічати. Вона продовжувала веселим голосом щоранку будити сина, збирала його до школи, розпитувала про навчання, натомість невидима стіна дедалі вищала й вищала. Таня це відчувала, але знаходила нові виправдання: поганий настрій, невдалий день у школі, підлітковий перехідний період, закінчення школи, вступні іспити... Аж поки одного разу Дмитро, уже студент першого курсу, повідомив, що хоче жити окремо. Того вечора, після занять, він не прийшов додому і не відповідав на її дзвінки. Натомість надіслав їй смс: «Я хочу жити окремо».

Літературно-художнє видання

ВІННИК Анастасія
Коли повертається веселка
Роман

Керівник проекту *В. А. Тютюнник*
Завідувач редакції *Т. М. Куксова*
Відповідальний за випуск *М. І. Коміна*
Редактор *Т. І. Риженко*
Художній редактор *Ю. О. Дзекунова*
Технічний редактор *А. Г. Верьовкін*
Коректор *М. М. Бірченко*

Підписано до друку 22.03.2016. Формат 84x108/32. Друк офсетний.
Гарнітура «Literatyna». Ум. друк. арк. 12,6. Наклад 5000 пр. Зам. №

Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»
Св. № ДК65 від 26.05.2000
61140, Харків-140, просп. Гагаріна, 20а
E-mail: cop@bookclub.ua

Віддруковано з готових діапозитивів
у друкарні «Фактор-Друк»
61030, м. Харків, вул. Саратовська, 51.
Тел.: + 3 8 057 717 53 57

Вінник А.

В48 Коли повертається веселка : роман / Анастасія Вінник. —
Харків : Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», 2016. —
240 с.

ISBN 978-617-12-0532-1

Доля подарувала Тані зустріч із Ромою. Він дивився на неї так, як ніхто досі... Роман приїхав до батьків із Києва, де навчався на юридичному. Таня саме закінчувала школу. Це мало бути кохання всього її життя, але хлопець раптово зник... Минуло близько двадцяти років. Таня — відома журналістка, у неї дорослий син. Він — єдина згадка про коханого, якого вона так і не змогла забути. Діагноз лікарів залишає Тані обмаль часу, і саме він спонукає якнайшвидше знайти Рому!

УДК 821.161.2
ББК 84(4Укр)

1. Олександрія, просп. Леніна, 77 (ТЦ «Гранд-Плаза», 2-й поверх), (05235) 7-15-50
2. Артемівськ, вул. Радянська, 69 (ТЦ «Азов-Плаза», 2-й поверх), (0627) 44-90-99
3. Біла Церква, вул. Прослава Мудрого, 5/13 (колишній універмаг «Дружба», 1-й поверх), (0456) 39-04-68
4. Білгород-Дністровський, вул. Московська, 16-А (ТЦ «Рута-Плаза», 2-й поверх), (04849) 6-07-26
5. Бердянськ, просп. Леніна, 35-А (ТЦ «DEL MAR», 1-й поверх), (06153) 3-48-40
6. Бориспіль, вул. Київський шлях, 10-В (ринок «Зоряний», місце 103), (06153) 3-48-40
7. Вінниця, вул. Папаніна, 1-А (ТЦ «Квартал», 2-й поверх), (0432) 50-88-06
8. Вознесенськ, вул. Сняковська, 5-А, (05134) 3-20-19
9. Дніпродзержинськ, просп. Леніна, 57-А (ТЦ «Фуршет», 1-й поверх), (0569) 53-42-26
10. Дніпропетровськ, просп. Карла Маркса, 105 (ТЦ «Сільпо», 2-й поверх), (056) 770-00-55
11. Дніпропетровськ, вул. Калинова, 9-А (ТЦ «Miriada», 1-й поверх), (056) 760-33-30
12. Житомир, вул. Київська, 87 (ТЦ «Волак», 2-й поверх), (0412) 41-24-85
13. Запоріжжя, просп. Леніна, 58, (061) 787-63-86
14. Запоріжжя, просп. Металургів, 2-Ж (ТЦ «Рекордний», 0-й поверх), (061) 236-86-54
15. Івано-Франківськ, пл. Ринок, 1 (ТЦ «Алерія Н», 0-й поверх), (0342) 72-58-32
16. Ізмаїл, вул. Пушкіна, 47 (ТЦ «Електрон», 2-й поверх), (04841) 6-22-12
17. Ізюм, пл. Радянська, 7, (05743) 3-14-72
18. Кам'янець-Подільський, вул. Данила Галицького, 11/3 (ТД «Максимум», 2-й поверх), (03849) 6-48-11
19. Київ, вул. Велика Васильківська, 72 (ТЦ «Олімпійський», 3-й поверх), (044) 590-25-76
20. Київ, вул. Райдужна, 15 (ТЦ «Фуршет», 0-й поверх), (044) 540-23-65
21. Київ, вул. Маршала Маліновського, 12-А (ТРЦ «Метрополіс», 3-й поверх), (044) 500-62-73
22. Київ, вул. Лукашевича, 15-А (ТЦ «Європорт», 2-й поверх), (044) 461-94-82
23. Київ, вул. Драгоманова, 29 (ТЦ «Центрум», 1-й поверх), (044) 502-18-96
24. Київ, вул. Попудренка, 90/2 (ТЦ «Маяк», 3-й поверх), (044) 361-91-46
25. Кировоград, пров. Центральний, 3/1 (ТЦ «Плаза», 1-й поверх), (0522) 35-20-55
26. Ковель, бульв. Лесі Українки, 18 (ТД «Бульвар», 2-й поверх), (03352) 5-21-40
27. Конотоп, вул. Конотопських дивізій, 24-А (ТЦ «Маяк», 2-й поверх), (05447) 6-36-77
28. Краматорськ, вул. Палацова, 23 (ТЦ «Прогрес», 2-й поверх), (0626) 48-97-87
29. Красноармійськ, вул. Свердлова, 148, (06239) 2-00-48
30. Кременчук, вул. Леніна, 15/42 (ТЦ «Мега», 2-й поверх), (0536) 72-97-65
31. Кривий Ріг, просп. Гагаріна, 4 (ТЦ «Плаза-2», 2-й поверх), (056) 409-81-09
32. Кривий Ріг, вул. Ватуліна, 39-А, (056) 409-60-75
33. Лисичанськ, просп. Леніна, 117 (ТЦ «Лимон», 2-й поверх), (067) 570-61-62
34. Луцьк, вул. Рівненська, 48 (ТЦ «Фокстрот», 1-й поверх), (0332) 78-35-08
35. Львів, вул. Братів Рогатинців, 15, (032) 235-50-12
36. Львів, вул. Городоцька, 179 (ТЦ «Скриня», 2-й поверх), (032) 298-88-07
37. Маріуполь, просп. Металургів, 64 (ТЦ «Близзета», 1-й поверх), (0629) 41-27-71
38. Мелітополь, просп. Богдана Хмельницького, 24 (ТЦ «Пасаж», 2-й поверх), (0619) 44-83-49
39. Миргород, вул. Гоголя, 147 (ТЦ «Мир», 1-й поверх), (05355) 5-06-08
40. Ніжин, вул. Шевченко, 11-А (ТЦ «Гермес», 2-й поверх), (04631) 90-10-2
41. Миколаїв, вул. Потоцькіна, 63/2, (0512) 47-58-43
42. Нікополь, просп. Трубинків, 14 (ЦУМ, 1-й поверх), (05662) 2-50-03
43. Нова Каховка, вул. Паризької комуни, буд. 13, ТЦ «Центральний» (колишній «Дитячий світ»), 2-й поверх, (05549) 7-96-51
44. Новомосковськ, вул. Радянська, 34 (ТЦ «Сті-Центр», 2-й поверх), (0569) 69-65-79
45. Одеса, вул. Велика Арнаутська, 61, (048) 786-05-88
46. Одеса, вул. Шевченко, 17 (пл. Толбухіна), (048) 780-19-84
47. Одеса, просп. Добровольського, 99, (048) 755-04-40
48. Павлоград, вул. Карла Маркса, 84-А, (057) 752-65-92
49. Первомайськ, вул. Революції, 34, (05161) 7-53-99
50. Полтава, вул. Жовтнева, 50, (0532) 60-60-40
51. Рівне, вул. Київська, 67-А (ТЦ «Арена», 2-й поверх), (0362) 64-26-37
52. Селідове, вул. Карла Маркса, 10 (Будинок побуту, 2-й поверх), (06237) 7-00-34
53. Слов'янськ, пл. Жовтневої революції, 3 (ТЦ «Фокстрот», 2-й поверх), (0626) 62-11-02
54. Суми, вул. Соборна, 42, (0542) 77-17-12
55. Тернопіль, вул. Перля, 3 (ТЦ «Новус», 2-й поверх), (0352) 43-12-76
56. Ужгород, пл. Кирила та Мефодія, 3 (універмаг «Криза», 2-й поверх), (0312) 67-22-29
57. Харків, просп. Маршала Жукова, 3-А, (057) 392-03-43
58. Харків, просп. Гагаріна, 20-А (ТЦ «На Гагаріна», 2-й поверх), (057) 703-44-58
59. Харків, вул. Академіка Павлова, 144-Б (ТЦ «Космос», 3-й поверх), (057) 720-12-29
60. Харків, вул. Полтавський шлях, 144 (ТБЦ «Компас», 2-й поверх), (057) 720-10-33
61. Херсон, просп. Ушакова, 35-А (ТЦ «Адмірал», 2-й поверх), (0552) 46-00-66
62. Хмельницький, вул. Свободи, 73 (ТЦ «Фуршет», 3-й поверх), (0382) 72-66-51
63. Черкаси, вул. О. Дашкевича, 26 (ТЦ «Сільпо», 3-й поверх), (0472) 54-04-47
64. Чернігів, просп. Перемоги, 103, (0462) 65-32-31
65. Чернівці, вул. Головна, 10, (0372) 58-72-44
66. Шостка, вул. Карла Маркса, 24, (05449) 7-37-46

Замовляйте книжки будь-яким зручним способом

- за телефонами довідкової служби
(050) 1 13-93-93 (МТС); (093) 1 70-03-93 (Iife);
(067) 332-93-93 (Київстар); (057) 783-88-88
- на сайті Клубу: www.bookclub.ua

Надсилається безоплатний каталог

**Запрошуємо авторів, перекладачів,
художників, редакторів до співпраці**

e-mail: publish@bookclub.ua

Для гуртових клієнтів

Харків

тел./факс +38(057)703-44-57
e-mail: trade@bookclub.ua
www.trade.bookclub.ua

Київ

тел./факс +38(067)575-27-55
e-mail: kyiv@bookclub.ua

Одеса

тел./факс +38(067)572-44-28
e-mail: odessa@bookclub.ua